

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้เป็นเวลาที่จะมีสภาพของความเจียบสงอย่างลึกซึ้ง นั่นคือสภาพของการปราศจากร่าง ฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพนี้
- คำถาม:** อะไรคือจุดหมายปลายทางสูงสุด และลูกจะได้มาซึ่งสิ่งนั้นอย่างไร?
- คำตอบ:** การกลับมามีอาการธรรมอย่างสมบูรณ์คือจุดหมายปลายทางที่สูงที่สุด เมื่ออวัยวะทางร่างกายของลูกไม่มีความชุกชนร้ายกายแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถกลับมามีอาการธรรมอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้นลูกจะสามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก มีการจดจำกันว่า ผู้ที่ขึ้นไปก็จะได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขาสามารถกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา เวลานี้จงตรวจสอบดูว่า หัสนคติของฉันทเป็นเช่นไร? ฉันททำความผิดใดหรือไม่?

โอมชานติ ลูกต้องนั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ขณะนี้บาบา กำลังถามดาดี “ผู้ที่มีความสามารถรอบด้าน” ว่า ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือมีสำนักที่เป็นร่างในยุคทอง? ที่นั่นลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องจดจำสิ่งนี้ครั้งแรกแล้วครั้งเล่า ใช่ ที่นั่นลูกมีความเข้าใจว่าเมื่อร่างกายของลูกนั้นแก่ลง และดังนั้นลูกต้องละร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง เป็นเหมือนกับตัวอย่างของงู ดวงวิญญาณละร่างเก่านี้ และรับร่างใหม่ พระเจ้าอธิบายด้วยตัวอย่าง จงส่งเสียงของความทุกข์แก่มนุษย์ทั้งหมดและทำให้พวกเขามีความรู้เหมือนกับตัวลูก ที่จะทำให้พวกเขาสามารถกลายเป็นเทพที่ปราศจากกิเลสในดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า การศึกษาสูงสุดคือการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มีการจดจำกันว่า พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ใครทำสิ่งนี้? เหล่าเทพไม่ได้ทำสิ่งนั้น เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนในทุกหนแห่งก็ถามลูกว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร? ทำไมลูกไม่พิมพ์แผ่นพับเล็กๆ เพื่ออธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เพื่อที่ลูกจะสามารถให้สิ่งนั้นแก่ใครก็ตามที่ถามลูก พวกเขาจะสามารถเข้าใจด้วยสิ่งนั้น บาบาได้อธิบายอย่างดีมาก เวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กซึ่งมีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดเป็นอย่างมาก เวลานี้บาบา กำลังทำงานรับใช้ของการพาพวกเขามนุษย์ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของยุคทองที่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง นั่นคือท่านกำลังแสดงหนทางแก่พวกเรา ไม่ใช่ว่าเรากำลังให้ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก(โดยไม่มีความเป็นสองภาค) ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าความรู้ในคัมภีร์นั้นเป็นความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก แม้แต่การเขียนคำว่า “ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก” นั้นก็ผิด ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนแก่มนุษย์ จงพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้นที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร พวกเราได้นามมนุษย์ที่คดโกงไม่บริสุทธิ์ยุคเหล็กออกจากความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด และพาพวกเขาไปสู่โลกที่สูงส่งที่บริสุทธิ์ที่เป็นยุคทองของความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด บาบาให้ลูกเขียนเรียงความนี้ ลูกต้องเขียนสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ทุกๆที่ลูกควรมีแผ่นพับที่มีบทความเช่นนั้นเพื่อที่ลูกจะสามารถดึงแผ่นพับนั้นออกมาได้อย่างรวดเร็วและให้แก่ผู้คน และพวกเขาก็จะสามารถตระหนักได้ว่าพวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ และนอนอยู่ในสิ่งสกปรก มนุษย์ไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือมนุษย์ของดินแดนแห่งความทุกข์ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็ก และพวกเขาคือผู้ที่ จะนำพวกเขาไปสู่ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรมีการทำแผ่นพับที่ดีเหมือนกับที่บาบาได้พิมพ์ออกมาหนึ่งใบว่า: ลูกเป็นยุคทองหรือยุคเหล็ก? อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาคิดว่าเพชรพลอยนั้นเป็นก้อนหินและโยนทิ้งไป สิ่งเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ามีเพชรพลอยอยู่ในคัมภีร์ ลูกสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนเพื่อที่พวกเขาจะสามารถตระหนักได้ว่ามีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดที่นี่ ควรจะมีบัญชีรายชื่อของความทุกข์ประเภทต่างๆ และควรจะมีอย่างน้อย 101 รายการในบัญชีรายชื่อนั้น เขียนว่าในโลกนี้มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด เขียนสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและทำบัญชีรายชื่อ อีกด้านหนึ่งเขียนเกี่ยวกับความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่ซึ่งไม่มีร่องรอยของความทุกข์เลย พวกเรากำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้น นั่นคือดินแดนแห่งความสุข ผู้คนก็จะปิดปากของพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีดินแดนแห่งความทุกข์ในเวลานี้ พวกเขาคิดว่านี่เป็นสวรรค์ พวกเขาสร้างปราสาทราชวังที่ใหญ่โต และสร้างวัดใหม่มาลา พวกเขาไม่รู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง พวกเขาได้รับเงินจำนวนมากมาด้วยการติดสินบน พ่อได้อธิบายแล้วว่าทั้งหมดนี้คือความหยิ่งยโสของมายาและความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ รถยนต์และเครื่องบิน ฯลฯ ทั้งหมดคือการโอ้อวดของมายา เป็นกฎที่เมื่อพ่อก่อตั้งสวรรค์ มายาก็จะแสดงความโอฬารตระการตาของเธอเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าความโอฬารตระการตาของมายา เวลานี้ลูกๆ กำลังก่อตั้งความสงบทั่วทั้งโลก หากมายาเข้ามาและแทรกแซง สำนักของลูกก็จะกีดกร้อนลูก พ่ออธิบายว่า

เมื่อใครบางคนติดกับอยู่ในรูปและนามของผู้อื่น สิ่งนี้เรียกว่าการมีดวงตาที่เป็นอาชญากร ในยุคหลักมีอาชญากรรม ในขณะที่ยุคทองมีอารยธรรม ทุกคนก็มองเบื้องหน้ารูปปั้นเทพเหล่านั้น: ท่านปราศจากกิเลสและพวกเราชั่วร้ายมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกแต่ละคนควรจะตรวจสอบสภาพของตนเอง มหาเรตซีซีเนียร์ทั้งหลายความมองตนเองเอง: สติปัญญาของฉันไม่ได้ถูกดูดดึงเข้าไปหารูปและนามของใครใช้ไหม? คนนั้นคนนี้ดีมาก: ฉันต้องการทำสิ่งนี้ ลูกมีความรู้สึกนี้อยู่ภายในหรือไม่? บาบารู้ว่าในเวลาไม่มีใครมีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ ในเวลานี้มีเพียงแค่ 8 เท่านั้นที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมที่มีอารยธรรม(ดวงตามีอารยธรรม)อย่างแท้จริง ไม่มีแม้กระทั่ง 108 เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะไม่มีความร้ายกาจใดแม้แต่น้อยนิดที่สุด แทบจะไม่มีใครที่เป็นเช่นนั้น ดวงตาของพวกเขาหลอกลวงพวกเขาแม้กระทั่งเล็กน้อยอย่างแน่นอน ละครนี้จะไม่ปล่อยให้ใครได้กลับมามีอารยธรรมได้อย่างรวดเร็ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากและตรวจสอบตนเอง: ดวงตาของฉันหลอกลวงฉันหรือไม่? เป็นจุดหมายทางที่สูงมากที่จะกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่ป็นขึ้นไปก็ได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขากลายเป็นราชาเหนือราชา หากพวกเขาตกลงมาพวกเขาก็กลายเป็นปวงประชา ทุกวันนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่เราชั่วร้าย ไม่ว่าบุคคลนั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใด ตัวอย่างเช่น แม้กระทั่งราชินีเธอจะหวาดกลัวอยู่ภายในว่าอาจจะมีใครบางคนขับเธอออกจากบัลลังก์ มีความไม่สงบในมนุษย์ทุกคน แม้แต่เด็ก ๆ บางคนก็กระจ่ายความไม่สงบอย่างมาก ลูกกำลังก่อตั้งความสงบ และดังนั้นก่อนอื่นใดตัวลูกเองต้องคงอยู่อย่างสงบ แล้วลูกก็สามารถเติมพลังนั้นให้ผู้อื่นได้ ที่นั่นอาณาจักรนั้นมีความสงบมาก ดวงตาของลูกกลับมามีอารยธรรม พ่อพูดว่า ตรวจสอบตนเองเอง: ทัศนคติของฉัน, ดวงวิญญาณเป็นเช่นไรในวันนี้? สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องดูแลตนเอง บางครั้งลูกไม่ได้บอกสัจจะแก่พ่อที่ไม่ใช่สิ่งจำกัดและลูกก็เฝ้าแต่ทำความผิดอยู่เรื่อยๆ ในทุกอย่างก้าว หากลูกมองดูใครด้วยสายตาที่เป็นอาชญากรนั้นแม้เพียงเล็กน้อยหรือลูกทำความผิด จงจดบันทึกสิ่งนั้นลงไปทันที จนกว่าลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิดนั้นอย่างสมบูรณ์ ลูกจะต้องทำความผิดอย่างน้อย 10-20 ข้อผิดพลาดทุกวัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครบอกสัจจะ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน สำนึกของพวกเขาจะก่อกวนพวกเขาอยู่เรื่อยๆ บางคนไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าความผิดพลาดนั้นคืออะไร สัตว์เข้าใจสิ่งนี้หรือไม่? ก่อนที่จะได้รับความรู้ลูกเองก็มีสติปัญญาที่เป็นเหมือนลิงเช่นกัน บางคนเปลี่ยนแปลง 50% บางคนเปลี่ยนแปลง 10% บางคนเปลี่ยนแปลงด้วยเปอร์เซ็นต์อื่น ดวงตาเหล่านี้หลอกลวงมาก ดวงตานี้คมชัดที่สุด พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณได้ลงมาอย่างปราศจากร่าง ลูกไม่มีร่างกาย ในเวลานี้ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกจะใช้ร่างใดหรือลูกจะเข้าไปมีความสัมพันธ์แบบไหน? ลูกไม่สามารถบอกได้ ลูกอยู่อย่างหนึ่งเจียบอย่างสมบูรณ์ในครรภ์ ดวงวิญญาณจะอยู่อย่างเจียบสงบอย่างแท้จริง เมื่อร่างกายโตขึ้นลูกจะรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นอะไร ลูกเพียงแค่ละร่างเท่านั้นและกลับบ้าน และจากนั้นเมื่อลูกใช้อีกร่างหนึ่งลูกก็จะเล่นบทบาทของลูกในยุคทอง ขณะนี้เป็นเวลาที่จะอยู่อย่างเจียบสงบอย่างสมบูรณ์ แต่ละดวงวิญญาณจะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขาและสันสการ์เหล่านั้นก็จะปรากฏออกมาเมื่อร่างกายเติบโตขึ้น เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน และดังนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้และสำนึกของร่างกาย ไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ลูกต้องทำตามข้อควรระวังระวังมากมาย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ภายในก็จะปรากฏออกมาภายนอก ซึ่งبابามีความรู้ในตัวท่าน พ่อมีบทบาทเช่นกัน เป็นของพ่อที่ลูกพูดว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญนี้แต่พวกเขาไม่รู้ความหมายของสิ่งนี้ เวลาที่ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้แล้ว อย่างไรก็ตามสติปัญญาของดวงวิญญาณก็ไม่มีค่าแม้แต่นิ่งสตาจ เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกมีปัญหาอย่างมาก มนุษย์มีเงินนับล้านและหลายๆ ล้าน นั่นคือความโศกเศร้าของมายา ไม่ว่าลูกจะมีสิ่งใดก็ตามที่เป็นประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ในเวลา นี้ ลูกก็จะมีสิ่งเหล่านั้นที่นั่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นก็จะคงอยู่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาจะไม่กลายเป็นราชา พวกเขาจะมาหาลูกในเวลาสุดท้ายแล้วก็จะสอนผู้อื่น ลูกเรียนรู้อย่างมากมายจากพ่อผู้เดียว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงโลกอย่างมากจากสิ่งที่เคยเป็น มีผู้ที่ประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นแล้วกระจ่ายสิ่งนั้นออกไป ในตอนแรกมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ทาระเบิด เขาจะเข้าใจว่าโลกจะถูกทำลายด้วยสิ่งเหล่านั้น แต่แล้วเขาก็ยังคงทำมากขึ้นเรื่อยๆ ที่นั่นวิทยาศาสตร์ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ยังคงมีเวลา พวกเขาจะศึกษาและกลายเป็นคนฉลาด เมื่อพวกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พวกเขาจะมาสู่สวรรค์และกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ที่นั่นทุกสิ่งเป็นเช่นนั้นที่ให้ความสุข ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ในดินแดนแห่งความสุขก็จะคงอยู่ที่นั่นอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของโรคภัยหรือความทุกข์ใดๆ ที่นั่น ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาที่ลูกกำลังสร้างสิ่งนั้นขึ้นมา มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ก่อนอื่นใดสภาพของลูกต้องเป็นเช่นนั้น ลูกต้องไม่เพียงแค่นั่งคิด มีเรื่องราวของบัณฑิตผู้กล่าวว่าลูกสามารถข้ามฟากไปได้ด้วยการใช้ชื่อของราม เรื่องราวนั้นก็ใช้กับเวลานี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม สภาพของลูกต้องดีมากที่นี่ หากไม่มีพลังโยคะและดวงตาของลูกเป็นอาชญากร ลูกศรก็จะไม่ยิงตรงเป้า ดวงตาต้องมีอารยธรรม หากลูกให้ความรู้แก่ใครบางคนขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกศรก็จะยิงตรงเป้า ดาบของความรู้ต้องมีพลังของโยคะ ด้วยความรู้ที่ลูกสามารถได้รับความมั่งคั่ง ลูกมีพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกๆ หลายคนไม่มี

การจดจำระลึกถึงใดๆเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้สิ่งใดเลย พ่อพูดว่า ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนที่ถือดินแดนแห่งความทุกข์ และยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ไม่มีการกล่าวถึงความสุขในยุคเหล็ก แม้ว่าจะมีมันก็เหมือนกับมูลกาหนึ่งหยด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักเพื่อการหลุดพ้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นพวกเขาจะให้ความรู้ได้อย่างไร? พวกเขามาในเวลาที่ราโจประธาน ดังนั้นเขาจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ที่นี้ความสุขเป็นเหมือนกับมูลกาหนึ่งหยด พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าเกิดอะไรขึ้นผ่านราชาโยคะ ลูกๆ รู้ว่านี่คือละครที่กำลังเกิดขึ้น พวกเขาเขียนข้อความหมิ่นประมาทเกี่ยวกับลูกในหนังสือพิมพ์ แต่สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น มีการทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสาทุกรูปแบบ มีความทุกข์มากมายหลายประเภทในโลก ไม่มีความสุขใดๆเลยที่นี้ในเวลานี้ ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งเพียงใดก็ตาม หากเขาล้มป่วยหรือตาบอดก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ เขียนทุกสิ่งลงไปในปีชวี่รายชื่อของความทุกข์ทุกรูปแบบ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีอยู่ในตอนสุดท้ายของอาณาจักรของราวันในยุคเหล็ก ไม่มีแม้แต่สิ่งเดียวที่สร้างความทุกข์ในยุคทอง ยุคทองคงอยู่ในอดีต เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้ใช้ชาติเกิดใดใน 5000 ปี และลูกเข้ามาสู่ความทุกข์จากความสุขอย่างไร ผู้ที่มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของพวกเราและผู้ที่มีสัมผัสความรู้นั้นก็สามารเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อกำลังเตือนอารมณ์ของลูกๆ ได้มีการจดจำกันว่า ความมั่งคั่งไม่ได้ลดลงจากการให้ทานแก่ผู้อื่น หากใครบางคนไม่ได้ให้ทานทรัพย์สมบัติก็เหมือนราวกับว่าเขาไม่มีสิ่งใดเลย ในกรณีนั้นเขาก็จะไม่ได้รับทรัพย์สมบัติใดๆ มีปัญ้อยู่ หากลูกไม่ให้สิ่งใดแล้วลูกจะได้รับจากที่ไหน? จะมีการขยายตัวได้อย่างไร? สิ่งทั้งหมดเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ตามลำดับกันไปสำหรับทุกสิ่ง นี่คือการจดจำของลูก บางดวงวิญญาณจะไปและได้รับสถานภาพที่สูง ในขณะที่ผู้อื่นจะได้รับสถานภาพของปวงประชา เช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก รักระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้าจากส่วนลึกภายในหัวใจจากแม่พ่อบรรพดาพาทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. ในการที่จะดูแลตนเองเอง จงตรวจสอบในทุกย่างก้าว: ก)ทัศนคติของฉันดวงวิญญาณเป็นเช่นไรในวันนี้? ข) ดวงตาของฉันมีอารยธรรมหรือไม่? ค) ฉันได้ทำบาปใดภายใต้อิทธิพลของสำนึกที่เป็นร่างหรือไม่?

2. ปลุกฝังความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลายไว้ในสติปัญญาของลูกแล้วจึงให้ทานสิ่งนั้น แนนอนจงเติมดาบของความรู้ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

**พร:**           พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอก(ฮีโร่)โดยการรู้ถึงความสำคัญของยุคบรรจบพบกันและใส่ใจเป็นพิเศษในทุกขณะ

ในขณะที่แสดงทุกการกระทำ ขอให้ลูกมีพรนี้ในสำนึกของลูกอยู่เสมอ: ฉันเป็นนักแสดงเอก ทุกการกระทำของลูกจะพิเศษและทุกวินาที,ทุกขณะและทุกความคิดจะสูงส่ง ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าแค่ห้านาทีนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา แม้กระทั่งห้านาทีของยุคบรรจบพบกันก็สำคัญมาก ห้านาทีนั้นมากกว่าห้าปีและให้ความใส่ใจกับเวลา เพื่อที่จะได้รับโชคของอาณาจักรตลอดเวลา ให้มีความใส่ใจตลอดเวลาด้วยเช่นกัน

**คติพจน์:**       สำหรับผู้ที่มิพลังของความมุ่งมั่นในความคิดของพวกเขา ทุกงานก็เป็นไปได้

\*\*\* โอม ซานติ \*\*\*